

אגודת צער בעלי חיים בישראל
נוסדה בשנת 1927

המדריך למאמצים חתול

בחירת החתול

הכנת הבית

הימים הראשונים

בריאות החתול

ילדים וחתולים

גורים

בעיות התנהגות

© כל הזכויות שמורות לאגודת צער בעלי חיים בישראל, 2014
 צילומים: חיים שוורצנברג | סייעו לכתובת המודריך: ד"ר
 איה פרי - וטרינרית האגודה, נעמה רולניק - מאלפת
 כלבים ויועצת אימוצים באגודה

אנו מברכים אתכם על ההחלטה לאמץ חתול לביתכם ולחייכם. היתרונות בגידול חתול רבים, ומחקרים הוכיחו כי בעליהם של חיות מחמד הם אנשים רגועים ובריאים יותר ובעלי תוחלת חיים ארוכה. לצד היתרונות הרבים יש לקחת בחשבון גם את הצדדים הפחות נוחים, למשל האחריות והמחויבות בטיפול, ניקוי ארגז הצרכים, הברשת הפרוה, האפשרות שהחתול ישייף ציפורניים על היטים בבית, ההוצאה הכספית על האוכל ועל הטיפולים הרפואיים והזמן הנדרש לכל אלה.

חשוב להבין שאימוץ של בעל חיים אינו גחמה או תחביב שאפשר לוותר עליו בקלות כשנמאס. זוהי מחויבות רצינית לשנים ארוכות, הדורשת השקעה של זמן, כסף והרבה תשומת לב ואהבה. רגע לפני שאתם מתחילים בתהליך האימוץ חשוב: האם אתם באמת מוכנים לכך? האם גם בני משפחתכם מוכנים? האם אתם יכולים לספק לחתול את כל צרכיו הפיסיים והנפשיים? אם התשובה היא כן, קראו את מודריך האימוץ שלנו.

מודריך זה נועד להכין אתכם בצורה הטובה ביותר לשינוי המשמעותי שגם אתם וגם החתול שתאמצו עומדים לעבור, ויעזור לכם להיערך בהתאם. חשוב לזכור כי רוב החתולים הנמצאים באגודה חוו נטישה אחת לפחות. גם לכם וגם לחתול צפויה תקופת הסתגלות לא קלה, והתנהגותו בתקופה זו לא תהיה תמיד בהתאם לציפיות שלכם. זה ייקח זמן עד שהוא יבין מה אתם רוצים ממנו ומהם הגבולות שלו, לכן התאזרו בסבלנות עד להסתגלות המלאה שלו. זה ישתלם לכם - בסופו של התהליך תזכו בחבר חדש שיוסיף לחייכם אושר, אהבה וחברות שאינה תלויה בדבר.

גיל: לחתול מבוגר כבר יש הרגלים קבועים, לטוב ולרע, הוא רגוע יותר ויוקיר לכם תודה על הבית החדש שהענקתם לו. לעומתו, גור הוא סקרן, שובב, מלא אנרגיה, ועלול להיפגע או לגרום לנזק בעת שהוא משחק, כך שמדובר בהשקעה גדולה יותר של זמן ותשומת לב.

שם: חלק מהחתולים הנמצאים באגודה הובאו אלינו על ידי בעליהם והם רגילים לשם שניתן להם ואילו לאחרים הוענק שם על ידי צוות האגודה. בכל מקרה אפשר להחליף לחתול את שמו והוא יתרגל אליו לאחר תקופה לא ארוכה. אם החלטתם לשנות את שם החתול מומלץ לבחור בשם קליט בן שתי הברות ולהקפיד בתקופה הראשונית על שימוש בשם אחד ולא בכינויי חיבה או בנגזרות של השם המקורי.

כיוון שמשמעות האימוץ היא הכנסת חבר חדש למשפחה, רצוי שכל בני המשפחה יהיו שותפים בכל שלבי התהליך. יתכן ותיאלצו לבקר באגודה מספר פעמים עד שתמצאו את החתול המתאים לכם - יש חתולים צעירים או בוגרים, רגועים או אנרגטיים, שקטים או דברנים ובכל מקרה התנהגותם עשויה להשתנות עם התאקלמותם בביתם החדש. אל תתפשרו, היוועצו ביועצי האימוץ המנוסים שלנו, שיעזרו לכם למצוא את החתול שיתאים לאורח החיים שלכם ולבית שלכם.

גזע: באגודה נמצאים גם חתולים גזעיים וגם חתולים מעורבים. הגזעיים אמנם מרשימים מאוד וקל לדעת כיצד הם יראו בבגרותם ומה יהיו תכונות האופי שלהם, אך הם נוטים לסבול ממוחלות גנטיות בהתאם לגזעם. החתולים המעורבים בריאים יותר ובעלי גודל, צבע ואופי מגוונים. אם החלטתם לאמץ חתול גזעי, מומלץ לקרוא וללמוד על הגזע, על מאפייניו ועל אופן הטיפול הנדרש.

לאחר שתעברו את תהליך האימוץ באגודה, הכולל מפגש עם יועץ אימוצים, בחירת החתול ומתן הטיפולים הווטרינריים הדרושים, ולאחר שהחתול או החתולה יעברו סירוס או עיקור, תוכלו להביא את החבר החדש שלכם הביתה. ההיערכות בבית לקראת בואו של החתול דומה להיערכות לתינוק חדש: צריך להצטייד באביזרים מיוחדים לצרכים, לשינה, לאכילה, להיגיינה ולמשחק ולוודא כי הבית בטוח עבור החתול.

מנשא/כלוב נשיאה: פריט הכרחי שישמש אתכם במשך שנים בכל פעם שתצטרכו להוציא את החתול מהבית (למשל לוטרינר). מומלץ לרפד את המנשא במגבת או במצע רך אחר, עדיף כזה עם ריח המוכר לחתול. כדי להקל על החתול, שעלול להיות בלחץ כאשר הוא יוצא מסביבתו המוכרת, כדאי להצטייד בשמיכה או בסדין ולכסות את המנשא. כדי שהחתול לא יקשר אותו ללחץ וכדי שייכנס אליו ביתר קלות בעת הצורך, ניתן להשאיר את המנשא במקום נגיש לחתול בבית.

ארגז צרכים, חול וכף ניקוי: יש מגוון רחב של ארגזים בגדלים שונים, בעלי מבנה פתוח או סגור עם דלת וארגזים עם מנגנון ניקוי אוטומטי. גם בגזרת החול ניתן למצוא סוגים רבים (חצץ, חול מתגבש, קריסטלי וריחני) ועם הזמן והניסיון תגלו מהו החול המועדף עליכם ועל חתולכם. את הארגז יש למקם הרחק מאזור השינה והאוכל, וכדי לשמור על היגיינה יש לנקות את הצרכים אחת ליום-יומיים ולהחליף את החול בכל 5-7 ימים.

אכילה: הכינו קעריות למים ולאוכל המתאימות לגודל החתול, שיהיו יציבות (רצוי מנירוסטה) ומלאות בכל עת ויספקו גישה נוחה. הצטיידו בחטיפים ובמזון מפנק עבור הימים הראשונים.

משחקים: חשוב להקדיש מדי יום זמן למשחק עם החתול לצורך חיזוק הקשר בינו לבין בעליו וכן לעידוד פעילות פיזית ולמניעת השמנה. מבחר הצעצועים לחתולים הוא אדיר, החל בכדורים מסוגים ומחומרים שונים, דרך עכברי צעצוע, כריות וחכות וכלה במתקנים גדולים. יש חתולים שאוהבים קטניפ, הנמצא בחלק מהמשחקים, ואילו אחרים אדישים אליו. בכל מקרה חשוב לספק לחתול גירויים שונים עמם יוכל לשחק באופן עצמאי ולחדש מדי פעם את אוסף הצעצועים. העשרה סביבתית זו באמצעות מגוון משחקים חשובה לבריאותו הנפשית של החתול ויכולה להקטין את הסיכוי להתעוררות בעיות התנהגות. חשוב להקפיד כי האביזרים שאתם החתול משחק הנם בטיחותיים ולסלק צעצועים שמתחילים להתפרק או להתפורר.

שינה: החתול ימצא לעצמו מקומות נוחים ומועדפים לשינה ברחבי הבית, אך ניתן בהחלט לספק לו מיטה ייעודית רכה ומתאימה לגודלו. חשוב להקפיד לנקות מדי פעם את מיטת החתול משיער ומלכלוך.

מתקן גירוד: מומלץ לספק לחתול מתקן גירוד ולהציב אותו בגובה מתאים, כך שהחתול יוכל לעמוד ולהשחזי עליו את ציפורניו במקום לעשות זאת על רהיטים או על שטיחים.

מסרק/מברשת: כדי לשמור על היגיינה וכדי להימנע מבליעת שיער מסוכנת, חשוב להבריש את פרוות החתול על בסיס קבוע (מדי יום לחתולים בעלי פרווה ארוכה ולפחות אחת לשבוע לחתולים בעלי פרווה קצרה).

בטיחות: מאחורי הפתגם הידוע "הסקרנות הרגה את החתול" עומדים סקרנותו, שובבותו ונטייתו של החתול לחקור את סביבתו שעלולים להביאו למצבים מסכני חיים. כשם שאנו דואגים לבית בטוח עבור תינוקות וילדים קטנים, חשוב להבטיח כי הוא יהווה סביבה בטוחה לחתול, בעיקר כשמדובר בגור צעיר. כדי למנוע את בריחת החתול, במיוחד בימים הראשונים בבית, חשוב לוודא כי החלונות סגורים וכי אין פתחי מילוט אפשריים. יש להרחיק חפצים חדים, צמחים רעילים וחומרים מסוכנים (כגון חומרי ניקוי), להסתיר כבלים וחוטוי חשמל (שהחתול יכול לתפוש כמשחק) ולמנוע גישה למקומות מסוכנים (כגון אסלות פתוחות ומכשירי חשמל שונים). ישנה חשיבות רבה לאפשר לחתול להשקיף מהחלון על הנעשה בחוץ, תוך הקפדה שלא יוכל לעבור דרך האשנבים או לקפוץ למטה.

במידה ויש כלב בבית, יש לשים לחתול כלי לאוכל ומים במקום שהינו מחוץ להישג ידו של הכלב, ולהשאיר לו אפשרות לברוח למקום גבוה כמקום מפלט במקרה והכלב ירצה לתקוף אותו. מומלץ להשאיר את הרצועה על הכלב בכל עת כדי שניתן יהיה לשלוט בו במקרה הצורך, ולא לתת לו לרדוף אחרי החתול אפילו כמשחק. החתול והכלב צריכים ללמוד את הגבולות ולכבד אחד את השני וחשוב להיות ערניים למצב. יש מקרים בהם החתול והכלב יתחברו לאחר תקופת הסתגלות ואילו במקרים אחרים יתעלמו אחד מהשני לנצח.

מפגש עם בעלי חיים אחרים בבית: במידה ויש חתול בבית, הכנסת חתול חדש פירושה חדירה לטריטוריה ואיום על הישרדותו. לכן נשיפות, קימור הגב והסתמרות השיער הן תגובות צפויות. מומלץ לספק לשני החתולים, לפחות בשלב הראשון, כמה כלי אוכל ומים ושני ארזי צרכים. בימים הראשונים ניתן לשים את החתול החדש בחדר סגור המאובזר בכל הציוד הדרוש ולהרגיל את החתול הוותיק לנוכחותו של החתול החדש בהדרגה (למשל ללטף כל אחד מהם ולתת לשני להתרגל לריח החדש, להראות להם זה את זה ממרחק תוך ליטוף והרגעה וכד').

ברוב המקרים החתולים יסתדרו ביניהם לאחר ימים אחדים או שבועות ספורים, תוך הבנת הגבולות ויחסי הכוחות. הם ינקו זה את זה, ישחקו ביחד ואם אחד מהם הוא גור, הוא יסתייע בחתול הבוגר לתהליך הסוציאליזציה וירכוש כישורים התנהגותיים וחברתיים.

היום הראשון: יום זה הוא יום משמעותי. רצוי לקבוע אותו בסוף שבוע או בחופשה, כך שכל בני המשפחה יהיו יחד, וכדי שהחתול לא יישאר לבד בימיו הראשונים בבית.

איסוף החתול: לפני שתיקחו את החתול הביתה תתבקשו להסדיר את הפרטים הבירוקרטיים במשרד הקבלה ובמרפאה. במעמד זה תקבלו פנקס חיסונים והדרכה על הטיפול הרפואי במידת הצורך. הקפידו לשמור את כל המוסמכים הללו. רצוי לא להאכיל את החתול לפני הנסיעה הביתה כדי שלא יקיא בדרך.

הנסיעה הביתה: כדאי להגיע עם אדם נוסף שיתלווה לנהג ויישב במושב האחורי של הרכב לצד החתול הנמצא בתוך כלוב או מנשא. כסו את הריפודים בבד למניעת לכלוך אפשרי והשתדלו שהנסיעה תהיה רגועה ככל האפשר, בלי בלימות פתע וצפירות. כיסוי המנשא בשמיכה או בסדין יכול להרגיע את החתול.

הכניסה הביתה: עם הגעתכם פיתחו את דלת ארגז הנשיאה והניחו לחתול להכיר את סביבתו החדשה. ישנם חתולים אשר יפגינו ביטחון ויתחילו להסתובב ברחבי הבית, ולהם ניתן להראות את אזורי האוכל, הלינה והשירותים. לחתולים אחרים ייקח זמן להתרגל לביתם החדש וייתכן והם ימצאו מקום מסתור ממנו ימאנו לצאת. במקרה כזה, הניחו לחתול, תנו לו להתרגל לטריטוריה הלא מוכרת ולצבור ביטחון. תוך זמן לא ארוך הוא ירגיש בבית.

עיקור/סירוס: עיקור וסירוס הם ניתוחים חשובים המתבצעים בהרדמה כללית והחלמה מהם מהירה יחסית. ניתוחים אלה מונעים מחלות שונות, מאריכים את תוחלת החיים של החתולים, משפרים את איכות חייהם, ומנפחיתים את רמת האגרסיביות, מאבקים על טריטוריה ונקבות ואת סיכוי בריחתם מהבית. הניתוחים מצמצמים את אוכלוסיית החתולים המתרבה באופן לא מבוקר, וכך נמנעת הולדה של גורים אשר לעתים קרובות מושלכים לרחוב ונידונים לחיים מלאי סבל, סכנות וייסורים. בנוסף, נקבות מעוקרות אינן מושכות זכרים, ואילו זכרים מסורסים לא יסמנו את הטריטוריה שלהם בבית בשתן.

צרכים החתול הוא בעל חיים נקי ומטבעו עושה את צרכיו בארגז צרכים, אותו לא מומלץ למקם בסמוך לכלי השתייה והאוכל. פינוי הצרכים מהארגז מדי יום או יומיים והחלפת החול בכל 5-7 ימים יסייעו לשמירה על היגיינה ויפחיתו את רמת סכנת ההידבקות במחלות.

רחצה וטיפוח: החתולים ידועים בהרגלי הטיפוח וההיגיינה שלהם. הם מנקים את גופם ואת פרוותם באמצעות ליקוק ולכן אין צורך לרחוץ אותם. כדי לשמור על פרווה נקייה, להפחית את נשירת השיער ולמנוע היווצרות של כדורי שיער אותם החתול עלול לבלוע, רצוי להבריט חתולים בעלי פרווה קצרה לפחות פעם בשבוע. חתולים ארוכי שיער דורשים הברשה יומית קבועה ובמקרים מיוחדים של לכלוך קיצוני וקשרים סבוכים יש לפנות לוותרניר ולהתייעץ בנוגע לתספורת הנעשית לעתים תחת טשטוש.

תזונה: לתזונת החתול השפעה ישירה על בריאותו, ולכן מומלץ לקנות מזון איכותי שיכול לחסוך מחתולכם בעיות בריאותיות שונות ומכם הוצאות כספיות על טיפולים עתידיים. מזון יבש איכותי לחתולים מכיל את כל המרכיבים להם הם זקוקים, ולכן לא מומלץ לתת להם שאריות מהמזון שלנו. בנוסף על הסיכונים הבריאותיים, בנתינת אוכל ביתי אתם מסתכנים בכך שחתולכם יסרב לאכול את האוכל היבש שלו. דבר זה יקשה עליכם לטפל בחתול בטווח הארוך ועלול להביא להצטברות אבן שן הגורמת לריקבון שיניים, ריח רע מהפה ודלקות חניכיים חמורות.

יש להתאים את המזון לגיל החתול על פי הכתוב על האריזה, ולא להסתמך על המלצת המוכר בחנות החיות, שכן הוא אינו וטרינר. עד גיל שנה מומלץ לתת לגור מזון יבש לגורי חתולים. חתולים מעל גיל שנה יש להאכיל במזון יבש לחתולים בוגרים, ולחתולים מעל גיל 7 מומלץ לתת מזון יבש לחתולים מבוגרים (גריאטריים). המזון והמים צריכים להיות נגישים לחתול בכל עת.

לא להמבקים לפנק את החתול, ניתן לתת לו מדי יום כף של מזון רטוב ואיכותי, רצוי בשעה קבועה. אם בכל זאת החלטתם לתת לחתול "מזון אמיתי" – שימו לב:

מזון מומלץ: בשר, ירקות, פירות, אורז, טונה. **מזון לא מומלץ:** מזון מתובל (גורם לבעיות עיכול), מוצרי חלב (גורמים לשלשולים), מאכלים חמוצים או עתירי סוכר/שומן, עצמות מכל סוג שהוא (עלולות לגרום לקריעה או לחסימה של המעינים והושט).

מזון אסור בהחלט: בצל, שום, שוקולד, אבוקדו, זיתים, עגבניות, ענבים, ירקות שורש.

פרעושים ותולעים: פרעושים אינם רק בעיה אסתטית מטרידה. חשוב לזכור שבנוסף לסכנה בהיותם מוצצי דם, הם מעבירים מחלות רבות ומסוכנות לחתולכם אשר חלקן אף מדבקות לבני אדם (כגון תולעי מעיים). טיפול קבוע בכל חיות הבית וטיפול בחצר היא הדרך היחידה להיפטר מהם לחלוטין.

טיפול מונע לפרעושים: שימוש באמפולות או בתכשירי ריסוס המיועדים לחתולים פעם בחודש. יש לטפטף את תוכן האמפולה על העור בעורף החתול או בין השכמות (מקום אשר הוא אינו יכול ללקק). החומר נספג דרך העור לדם ומקנה הגנה מפני פרעושים למשך חודש. כדי למנוע הרעלה, חשוב לשים לב לגיל ולמשקל החתול.

טיפול נגד תולעי מעיים: ניתן בכדור או בזריקה לחתולים בגיל 6 שבועות. לאחר מכן מומלץ לטפל כל חצי שנה או בעת הצורך כאשר מופיעות תולעים.

חיסונים: החיסונים חשובים מאוד לבריאותו של החתול, והעמידה בלוח הזמנים המומלץ לחיסונים חיונית ליצירת נוגדנים ולפיתוח מערכת החיסון.

חיסון מרובעת - חיסון נגד ארבע מחלות: פאנלוקופניה (פרוו חתולים) - מחלה ויראלית הגורמת לבעיות מעיים חמורות ועלולה להביא למוות.

קליצי ורינוטרכאיטיס (הרפס) - שני וירוסים שכיחים הגורמים לשפעת ולכיבים בחלל הפה. כלמידיה - בקטריה הגורמת לדלקות עיניים חמורות ולעתים אף לדלקת ריאות ולבעיות במערכת העיכול ובמערכת הרבייה.

חיסון ראשון יש לתת בגיל 8 שבועות וחיסון שני לאחר שבועיים. חתולים מעל גיל שנה מומלץ לחסן אחת לשנה.

מומחים ממליצים לצרף בעל חיים למשפחה כאשר הילד הוא לפחות בן שש, אך העיתוי הנכון תלוי במידת הבגרות של הילד, ואת זה אתם ההורים מכירים טוב מכולם. תנאי ראשוני למוכנותו של הילד הוא יכולתו להפגין שליטה עצמית ולהישמע למילה "לא". אם אתם מתלבטים, הפגישו אותו עם בעלי חיים של חברים ועקבו אחר התנהגותו.

ילדים וגורים: משפחות רבות עם ילדים קטנים בוחרות לאמץ גור מתוך מחשבה שהוא נוח יותר לגידול ולטיפול ומתאים יותר לילדים. זה לא תמיד נכון – גורים שבריריים יותר, דורשים הרבה תשומת לב וזהירות ונוטים לשרוט ולנשוך תוך כדי משחק. לעתים הבחירה הנכונה ביותר היא בחתול בוגר, רגוע, סובלני ומורגל בחברת ילדים. התייעצו עם מומחה (וטרינר, יועץ התנהגות או יועץ אימוץ) לפני שתחליטו איזה חתול הכי מתאים למשפחה שלכם.

להגנה מרבית על ילדיכם ועל חיית המחמד שלכם, חשוב מאוד שתמיד תהיה עליהם השגחה של אדם מבוגר כאשר הם נמצאים יחד. לא פחות חשוב זה לעזור לילדים להבין כיצד נראה העולם מזווית הראייה של בעל החיים – כך הם ינהגו בו בזהירות ובכבוד הראויים.

כאשר תינוק מצטרף למשפחה עם חתול: חשוב להרגיל את החתול (שצריך כמוזן להיות מחוסן) להגעת התינוק עוד לפני הלידה ולתת לו להתרגל לנוכחות של כל הציוד החדש המיועד לתינוק. בנוסף, ניתן לארח מכרים עם תינוקות ולהרגיל את החתול לריח ולקולות האופייניים לתינוקות. במידה ולחתול בעיות התנהגות שונות, מומלץ לפתור אותן מבעוד מועד.

לאחר הלידה, הביאו הביתה שמיכה מבית החולים בה התינוק היה עטוף והשתמשו בתכשירים של התינוק. תנו לחתול להריח ופנקו אותו בחטיף טעים כך שהניחוחות החדשים יקושרו לחוויה חיובית.

העניקו לחתול תשומת לב, נסו לשמור על השגרה המוכרת לו, ובכל מקרה השגיחו תמיד על החתול ועל התינוק, יחד ובנפרד.

כאשר חתול מצטרף למשפחה עם ילדים: עבור ילדים רבים חיית המחמד המשפחתית היא החבר הטוב ביותר; בן לוויה שמועניק אהבה שאינה תלויה בדבר ועוזר לילד לפתח אחריות, ביטחון עצמי, רגישות לזולת ויכולת קבלה ונתינה רגשית. גם ארנבים, אוגרים, גרבילים, שרקנים ואפילו דגים יכולים להיות חיות מחמד מוצלחות כאשר הם זוכים לטיפול המתאים. הדרך הנכונה להפוך בעל חיים לחיית מחמד אוהבת היא להתייחס אליו כאל עוד חבר במשפחה שתלוי בשאר חבריה לקיומו ולאושרו. זה לא מספיק להביא אותו הביתה "בשביל הילדים" וחשוב שכולם יבינו שלא מדובר בסידור זמני.

אימוץ גור צעיר מהרחוב: על פי הערכות, בישראל חיים למעלה משני מיליון חתולים חסרי בית. בשל מדיניות עיקור וסירוס לא מספקת, מדי שנה נולדים עשרות אלפי גורים אומללים הנידונים ברובם לחיי סבל ברחוב או למוות אכזרי.

אם נתקלתם או שמעתם גור צעיר מיילל, חשוב לקחת בחשבון כי ייתכן ואמו יצאה לחפש אוכל וכדאי לעקוב אחריו במשך כמה שעות כדי להיות בטוחים שהיא אינה חוזרת. ברגע שתגעו בו או תזיזו אותו ממוקומו, האם תריח ריח לא מוכר ותפסיק לטפל בו. בנוסף, סיכויי ההישרדות של חתול שהועבר לבית ולאחר מכן הוחזר לרחוב קלושים. מכל אלה ברור מדוע הנגיעה בגור והחלטה לאמצו מחייבת אותנו לאחריות ארוכת טווח של דאגה לחתול וגידולו כל חייו.

כאמור, את הגור הצעיר יש לקחת לוטרין לצורך בדיקה והדרכה. בין השאר, יש לקחת בחשבון כי גורים צעירים מאוד זקוקים להאכלה מבקבוק של תחליף חלב מיוחד לחתולים ובהדרגה ניתן להעביר אותם למזון רטוב ובהמשך לאוכל יבש (בקערה קטנה המתאימה לגודלו). כדי לעשות את צרכיהם הגורים זקוקים לגירוי פי הטבעת שלהם באמצעות עיסוי עדין עם צמר גפן לח כמה פעמים ביום (פעולה המחקה את ליקוק אברי המין שלהם על ידי האם), ובהמשך יש לדאוג ל"ארגז" מתאים בגודלו (לדוגמה מכסה של קופסת נעליים). במידה והגור סובל מפרעושים יש להשתמש בתכשירים ייעודיים ובטוחים לגורים.

צעצועים: הגורים הצעירים מתחילים ללמוד את העולם ועלינו לתת להם גירויים מתאימים. ספקו לגור מבחר צעצועים עמם יוכל לשחק באופן עצמאי והקדישו זמן למושקים משותפים. הרחיקו חפצים יקרי ערך ודברים שעלולים להיות מסוכנים עבורו, כמו חומרי ניקוי, חוטי חשמל, חפצים חדים וצעצועים קטנים שאפשר להיחנק מהם.

גורים וילדים: קבעו מספר כללים להתנהלות בין הגור לילדיכם, כדי שלא יפגעו זה בזה בלי כוונה. הסבירו לילדים שהגור אינו צעצוע ושיש לנהוג בו בזהירות ובעדינות, ללטף אותו ולא לצעוק לידו. במהרה הם יתחילו לחברים הכי טובים.

גורי חתולים הם אמנם חמודים הפליא, אבל דורשים השקעה רבה של זמן, סבלנות ותשומת לב. אם אין ביכולתכם לספק להם את זה, אל תתפתו לאמוץ דווקא גור, אפילו אם הוא נמשך מקסים והילדים ממש מבקשים. אם החלטתם שאתם רוצים ויכולים להעניק לגור את כל מה שהוא צריך, הנה כמה טיפים שיעזרו לכם.

באגודה ניתן לאמוץ חתולים מגיל שלושה חודשים, לאחר שעברו ניתוח עיקור או סירוס. גורים אלה כבר עצמאיים, אוכלים אוכל יבש, ואינם זקוקים לסיוע בעשיית הצרכים. במסגרת תהליך האימוץ ניתנים למאמצים כל ההסברים הדרושים לגבי צרכיו של החתול. אם אימצתם גור חתולים ממקום אחר, קחו אותו לוטרין, אשר ידריך אתכם בכל הקשור לתזונה, צרכים, חיסונים וטיפול בטפילים.

שינה: הגיל המומלץ לקחת גור הוא לפחות 8 שבועות. כאשר הוא יגיע לביתכם הוא בוודאי יהיה מפוחד ויתגעגע לאמו ולאחיו, בעיקר בימים הראשונים. חשוב לדאוג, בעיקר בחורף, כי לחתול חם מספיק ולשם כך אפשר להשתמש בשמיכות חמות ובכרית חימום או בבקבוק מים חמים העטופים בבד או במגבת.

תזונה: גור זקוק לתזונה עשירה יותר מאשר חתול בוגר. בחרו במזון מיוחד ואיכותי לגורים בהתאם לגיל החתול והקפידו כי קערות המים והמזון היבש שלו תמיד מלאות.

רחצה: החתולים מנקים את עצמם באמצעות ליקוק ולכן אין צורך לרחוץ אותם. הברשה (או שימוש בצמר גפן לח כאשר מדובר בגור צעיר מאוד) מספיקה בהחלט לניקיון הפרווה של הגור.

כדי שהחתול ילמד ויבין את הגבולות שאנו מנסים להציב בפניו עלינו להיות עקביים לגבי האופן שבו אנו מגיבים. בזמן שהחתול מבצע פעולה לא רצויה (למשל טיפוס על השיש במטבח), מומלץ לחזור על אותה מילת איסור כמה פעמים ("לא!", "אסור!"). פעולות אפשריות נוספות הן השפצה של מים, שימוש בספריי לחץ אוויר או יצירת רעש. אם תהיו סבלניים ועקביים, החתול יקשר את הפעולה הלא רצויה שלו לתגובה הלא נעימה שלכם.

חשוב לדעת שאת רוב בעיות ההתנהגות של החתול ניתן לפתור בעזרת יועץ התנהגות לחתולים, ועל ידי השקעה קטנה של זמן וכסף ניתן למנוע את עוגמת הנפש הגדולה הנגרמת הן לחתול והן לבעלים. אם מתעוררת בעיה התנהגותית מומלץ לא להזניח אותה, אלא לנסות לפתור אותה בעצמכם או על ידי קבלת עזרה מקצועית, וזאת לפני שהסבלנות שלכם תעמוד במבחן קשה. נסו להבין את החתול שלכם – מדובר בצייד שצריך לשייף את ציפורניו, לרדוף אחר טרף ולהשקיף על הסביבה ממקום גבוה, ועלינו לספק לו סביבה מתאימה. ברוב המקרים התנהגותו הלא רצויה נובעת ממצוקה ועלינו לעזור לו ובשום מקרה לא לכעוס עליו או להכות אותו.

באופן כללי, כאשר מתעוררת בעיה התנהגותית הדבר הראשון שיש לעשות הוא שלילת בעיה רפואית. קחו את החתול לוורטרינר וודאו כי הוא אינו חולה או סובל מכאבים. בשלב השני יש לבחון את סביבת החתול ולבדוק האם השתנה בה משהו שעלול להשפיע על התנהגותו. לדוגמה: שינוי המזון, החלפת ריהוט, ריחות חדשים או רעשים חיצוניים חזקים כדוגמת שיפוצים.

במקביל יש לוודא כי כל צרכיו הפיסיים והנפשיים של החתול מסופקים: מזון ומים נגישים בכל עת, ארגז צרכים נקי, צעצועים ומשחקים וזמן איכות של ליטופים ואהבה עם בעליו.

לפניכם כמה עצות הנוגעות לבעיות התנהגות נפוצות אצל חתולים.

השחות ציפורניים על רהיטים: שיוף ציפורניים הוא צורך טבעי של החתול וכדי שהוא לא יבצע פעולה זו על רהיטים, מומלץ לספק לו משטח גירוד, אותו ניתן להציב סמוך לרהיט האהוב עליו. בשוק קיימים סוגים שונים של משטחים וייתכן כי החתול יעדיף סוג מסוים על אחר. בנוסף, אפשר לרסס את הרהיט בתרסיס מיוחד הניתן לרכישה בחנות לחיות מחמד.

יללות לילות: היללות הן דרכם של החתולים לתקשר וכאשר אנו מגיבים ליללות הם לומדים כי בצורה זו הם מקבלים יחס. לכן, אם חתולכם מיילל בלילה ואתם קמים אליו, מהסים אותו או מלטפים אותו, הוא יישמר התנהגות זו. מומלץ להיות עקביים, להתעלם מהיללות ולנסות לעייף את החתול במשחקים לפני השינה.

תוקפנות: חתולים עלולים להפוך לתוקפנים כאשר הם חשים איום או לחץ, כשמפריעים להם לאכול, כשנוגעים באזורים רגישים בגופם או כשנמאס להם מהמגע בזמן ליטוף. עם הזמן בעלי החתול לומדים לזהות את הסימנים המקדימים לתקיפה (השטחת אוזניים, הנעת הזנב מצד לצד, חשיפת שיניים). אם בדיקה רפואית ובחינה מעמיקה של שינויים שהתרחשו בסביבת החתול לא העלו אפשרות לפתרון, מומלץ לפנות ליועץ להתנהגות חתולים.

